

lovsforlagets fremsættelse svarer den til 6,240 % p.a. inklusiv tillægget på 1%. Den foreslåede forrentning svarer for Dansk Retursystem A/S's vedkommende til aktionærernes forudsætninger. I øvrigt er forrentningen på niveau med den reale afkastgrad af virksomheders kapital, der i perioden 1991-1996 lå på 6,5 – 8,5 %, herunder i betragtning af, at risikoen ved selskabets aktiviteter er begrænset som følge af ”hvile i sig selv” princippet. Den foreslåede rentesats vurderes derfor som rimelig også i forhold til andre selskaber end Dansk Retursystem A/S. Vederlaget for aktiverne vil være den bogførte værdi. Da afskrivningerne på aktiverne er finansieret af gebyrindtægter, kompenserer selskabet fuldt ved betaling af den bogførte værdi.

Ad § 9f

Det foreslås, § 9 f, at de afgørelser et pant- og returselskab træffer som led i administrationen af pant- og returordningen, skal kunne påklages til miljø- og energiministeren. Det forudsættes, at det i reglerne om den pågældende ordning er klart bestemt, hvilke typer af afgørelser selskabet kan og skal træffe. Der kan eksempelvis være tale om afgørelse af, hvorvidt kriterierne for tilmelding til pant- og returordningen er opfyldt. Der kan også opstå uenighed om pant- og returselskabets opgørelser i forbindelse med udbetalingen af investeringstilskud til forhandlere, hvis der til ordningen er knyttet en tilskudsordning som foreslået i § 1, nr. 14, vedrørende § 55c.

Ad § 9g

Det foreslås, at miljø- og energiministeren i særlige tilfælde, hvor selskabet groft eller gentagne gange har overtrådt lovgivningen, skal kunne bringe selskabets (enc-) ret til at administrere en pant- og returordning til ophør, før det forudsatte ophørstidspunkt, § 9 g. De overtrædelser af anden lovgivning, der vil kunne anses for uforenelig med selskabets administration, og som vil kunne begrunde bortfald af retten til at administrere ordningen, vil eksempelvis være grove overtrædelser af skatte- og afgiftslovgivningen, konkurrencereglerne eller straffeloven.

Til. nr. 6-12

Det er efter den gældende § 53 ministeren, der fastsætter størrelsen af de gebyrer, der kan pålægges producenter og importører af produkter, varer og emballager. Det foreslås, at fastsættelse og opkrævningen af gebyrer efter § 53 for så vidt angår emballage og kontrollen hermed skal kunne henlægges til en privat organisation eller et selskab, som har fået overladt administrationen af et pant- og retursystem efter bestemmelsen i § 9, stk. 3. Det er herved forudsat, at de sel-

skaber mv., der har fået overladt administrationen af pant- og returordninger, har et indgående kendskab til de berørte branchers omkostningsstrukturer. For dels at sikre kontrollen med udviklingen i gebyrernes størrelse, og dels sikre at gebyrerne fastsættes efter rimelige, objektive og gennemsigtige kriterier, foreslås det, at gebyrerne skal godkendes af miljø- og energiministeren. Hvis ministeren ikke kan godkende de af selskabet mv. fastsatte gebyrer, kan ministeren efter § 53 selv fastsætte størrelsen af gebyrerne.

Det bemærkes, at der i forbindelse med en pant- og returordning, hvor finansieringen af denne sker med gebyrer opkrævet efter § 53, kan være visse engangsomkostninger i forbindelse med tilmelding af producenter og importører og disses produkter til retursystemet. Dette vil også være tilfældet i forbindelse med den af Dansk Retursystem A/S etablerede ordning. Udgifterne hertil forventes helt overvejende afholdt over det løbende gebyr, som skal svares for hver enkel emballage, som producenten og importøren markedsfører. Dette udelukker dog ikke, at der i forbindelse med tilmelding af nye produkter til returordningen vil kunne være behov for at opkræve et særskilt gebyr. Dette gebyr kan givet fald forventes at blive af en størrelse, som det normalt vil være overkommeligt at betale også for mindre producenter og importører.

Det bestemmes i § 53 a, at gebyrer opkrævet efter § 53 også kan anvendes til tilskud og håndteringsgodtgørelse til forhandlere mv. efter den foreslåede § 55c.

Til nr. 13

Det foreslås i § 53c, stk. 1, at bidrag til tilbagebetaling af de lån, der er optaget og anvendt til tilskud til investeringer i anlæg til sortering mv. af emballager, som ikke kan finansieres efter gebyrreglerne i lovens § 53, skal kunne opkræves som et særskilt beløb hos producenter og importører.

De udgifter til investeringer i automater, der kan henføres til engangsemballager, og som derfor principielt skal dækkes over engangsemballagernes gebyr, vil af Dansk Retursystem A/S - indtil spørgsmålet om, hvorvidt engangsemballager bliver tilladt, er afklaret - i første omgang blive tilvejebragt ved at Dansk Retursystem A/S optager et lån ”på vegne” af engangsemballagerne. Lånet vil højst kunne andrage 22 mio. kr. årligt i maksimalt 2 år. Hvis engangsemballager generelt bliver tilladt, vil selskabet etablere et fuldt udbygget pant- og retursystem for engangsemballager. Den resterende del af engangsemballagernes andel af investeringsprogrammet vil i så fald blive indregnet i de nye gebyrer for engangsemballager. De optagne lån forudsættes i det tilfælde dog tilbagebetalt med ind-